

יצאו ישראל ממצרים, ומשום כך
חמשים פעמים נזכרה יציאת
מצרים בתורה. חמשים ימים
לקבלת התורה. חמשים ימים
לחרות העבדים.

מבית עבדים - כמו שכתוב (שמות
יב) הִפָּה כָּל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם.
ושנינו, הפתרים התחתונים הללו
שהמצרים בטחו בהם. כמו שיש
בית למעלה - יש בית למטה. בית
קדוש שלמעלה, שכתוב (משלי כד)
בְּחֻמְמָה יִבְנֶה בַּיִת - בַּיִת תַּחְתּוֹן
לְמִטָּה שְׂאִינוּ קְדוֹשׁ, כְּמוֹ שְׂכַתוֹב
מִבַּיִת עֲבָדִים.

שנינו, בשעה שנאמר אנכי, כל
אותן מצוות התורה שנאחזו
במלך הקדוש העליון בצד (סח),
כלם היו פלולות בדבר הזה.

כמו ששנינו, כל מצוות התורה
אחוזות בגוף המלך, (במלך הקדוש
העליון) מהן בראש המלך, ומהן
בגוף, ומהן בידי המלך, ומהן
ברגליו, ואין מי שיוצא מגוף
המלך החוצה. ולכן מי שפשע
במצוה אחת של התורה, כמי
שפשע בגוף המלך, כמו שכתוב
(ישעיה טו) וַיֵּצְאוּ וַרְאוּ בְּפִגְרֵי
הָאֲנָשִׁים הַפּוֹשְׁעִים בִּי, בִּי מִמֶּשׁ.
אוי לרשעים שעוברים על מצוות
התורה ולא יודעים מה הם
עושים.

שאמר רבי שמעון, אותו מקום
שהוא חטא אליו, אותו מקום
ממש מגלה חטאו. (ואמר רבי שמעון,
הקדוש ברוך הוא ממש מגלה חטאו) חטא
בקדוש-ברוך-הוא - הקדוש
ברוך הוא מגלה חטאו, שכתוב
(איוב כ) יִגְלוּ שָׁמַיִם עֲוֹנוֹ וְאֶרֶץ
מִתְקוֹמְמָה לוֹ. יִגְלוּ שָׁמַיִם עֲוֹנוֹ -
זה הקדוש ברוך הוא. וארץ
מתקוממה לו - זה הקדוש ברוך
הוא (וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל).

מסטרא דיובלא נפקו ישראל ממצרים. ובגין
כך, חמשים זמנין אדפר יציאת מצרים
באורייתא. חמשים יומין לקבלא אורייתא.
חמשים שנין לחירו דעבדין.

מבית עבדים: פמה דכתיב, (שמות יב) הִפָּה כָּל
בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם. ותנינן אלין פתרין
תתאין, דאתרחיצו בהו מצראי. פמה דאית
ביתא לעילא, אית ביתא לתתא. ביתא קדישא
לעילא, דכתיב, (משלי כד) בְּחֻמְמָה יִבְנֶה בַּיִת.
ביתא תתאה לתתא, דלא קדישא, פמה דכתיב
מִבַּיִת עֲבָדִים.

האנא, בשעתא דאתמר אנכי, כל אינון פקודי
אורייתא, דמתאחדן במלפא קדישא
עלאה, בסטרא (ס"א דא) פלהו הוה כלילן בהאי
מלה.

במה דתנינן, כל פקודי אורייתא, מתאחדן
בגופא דמלפא. (ד"א במלפא קדישא עלאה) מנהון
ברישא דמלפא, ומנהון בגופא, ומנהון בידי
מלפא, ומנהון ברגלוי, ולית מאן דנפיק מן
גופא דמלפא לבר. ובגין כך, מאן דפשע בחד
פקודי אורייתא, כמאן דפשע בגופא דמלפא,
פמה דכתיב, (ישעיה טו) וַיֵּצְאוּ וַרְאוּ בְּפִגְרֵי
הָאֲנָשִׁים הַפּוֹשְׁעִים בִּי. בִּי מִמֶּשׁ. ווי לחייביא,
דעברין על פתגמי אורייתא, ולא ידעין מאי
קא עבדין.

דאמר ר' שמעון, ההוא אתר דאיהו חב
לגביה, ההוא אתר ממש גלי חוביה.
(ואמר ר' שמעון קרשא בריה הוא ממש גלי חוביה) חב בקודשא
בריה הוא, קדשא בריה הוא גלי חוביה,
דכתיב, (איוב כ) יִגְלוּ שָׁמַיִם עֲוֹנוֹ וְאֶרֶץ
מִתְקוֹמְמָה לוֹ. יִגְלוּ שָׁמַיִם עֲוֹנוֹ: דא קדשא
בריה הוא. וארץ מתקוממה לו: דא קדשא
בריה הוא (ב"א דא כנסת ישראל).